

Dynamika spalování

Spalování = organizované a řízené hoření paliva

- skládá z řady fyzikálních a chemických dějů
- děje se vzájemně se prolínají nebo na sebe navazují = probíhají v čase paralelně a v sérii
- celková doba hoření

$$\tau_c = (\tau_f + \tau_{ch}) \cdot y$$

- τ_{ch} je doba potřebná k proběhnutí chemických reakcí
- τ_f je doba potřebná k proběhnutí fyzikálních dějů
- součinitel $y < 1$ vyjadřuje časové překryvání chemických a fyzikálních dějů při spalování

1

Typy spalování

spalování kinetické

$$\tau_{ch} \gg \tau_f \text{ resp. } \tau_c \approx \tau_{ch}$$

difúzní

$$\tau_{ch} \ll \tau_f$$

spalování homogenní

fáze paliva a okysličovadla shodné

heterogenní

fáze paliva a okysličovadla rozdílné

2

Kinetika spalovacích reakcí

- Kinetika spalování je nauka o průběhu spalovacích reakcí a závislosti rychlosťi reakcí na jednotlivých faktorech, jako jsou
 - koncentrace reagujících látek,
 - teplota,
 - tlak,
 - vliv katalyzátorů aj.
- Na rychlosti reakce závisí
 - intenzita technologického děje,
 - velikost zařízení,
 - produkce za časovou jednotku apod.
- Znalost zákonů kinetiky umožňuje
 - intenzifikovat spalovací proces,
 - řídit spalování k maximální účinnosti,
 - minimalizovat tvorbu škodlivin apod.

3

Kinetika spalovacích reakcí

- podmínkou pro průběh reakce jsou srážky molekul spolu reagujících hmot
- při srážce se musí molekuly přiblížit tak, aby se elektrony a atomy dostaly navzájem do sféry silového působení, pak dojde k jejich přeskupení a vzniku nové molekuly
- pro vznik reakce je rozhodující
 - energie srážek – závisí např. na teplotě
 - četnost srážek – závisí na počtu molekul, tedy na koncentraci látek do reakce vstupujících
- koncentrace látky je chápána jako množství hmoty v objemové jednotce

4

Kinetika spalovacích reakcí

Rychlosť hoření

- charakterizuje intenzitu chemických reakcí při spalování
 - závisí na rychlosti pohybu molekul a na jejich počtu v objemové jednotce - na koncentraci reagujících hmot
 - vyjadřuje se
 - časovou změnu koncentrace složek hořlaviny
- $-dC_{A1}/d\tau$
- nebo časovou změnu koncentrace výsledných produktů
- $+dC_{A2}/d\tau$

5

Rychlosť hoření

Příklad

- spalování m_1 molekul paliva A_1 s m_2 molekulami okysličovadla, při němž vzniká n_1 a n_2 molekul produktů B_1 a B_2
- $m_1 \cdot A_1 + m_2 \cdot A_2 \rightleftharpoons n_1 \cdot B_1 + n_2 \cdot B_2$
- rychlosť reakce lze vztáhnout buď na hořlavinu či okysličovadlo
- $w_{A1} = -dC_{A1}/d\tau$

či

$w_{A2} = -dC_{A2}/d\tau$

$[\text{mol} \cdot \text{m}^{-3} \cdot \text{s}^{-1}]$
- nebo na konečné produkty spalování
- $w_{B1} = +dC_{B1}/d\tau$

či

$w_{B2} = +dC_{B2}/d\tau$

$[\text{mol} \cdot \text{m}^{-3} \cdot \text{s}^{-1}]$
- reakční rychlosti nejsou obecně stejné, jejich vztah lze vyjádřit poměrem počtu molekul v reakci
- $w_{A1} = w_{A2} \cdot m_1 / m_2 = w_{B2} \cdot m_1 / n_2 = w_{B2} \cdot m_1 / n_2$

6

Řád reakce

- řád spalovací reakce (zleva do prava) udává součet
 $m = m_1 + m_2$
- řád vratné reakce, např. disociace produktů spalování (zprava do leva) udává součet
 $n = n_1 + n_2$

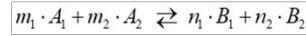
$$n = n_1 + n_2$$

7

Zákon o působení aktivní hmoty

- reakční rychlosť je úměrná součinu okamžitých molekulárních koncentrací reagujících látek

Příklad: spalování dle rovnice

- rychlosť hoření pro reakci zleva doprava (hoření) je

$$w_1 = w_{A_1} = -dC_{A_1}/d\tau = k_1 \cdot C_{A_1}^{m_1} \cdot C_{A_2}^{m_2} \quad [\text{mol} \cdot \text{m}^{-3} \cdot \text{s}^{-1}]$$

kde k_1 je zde konstanta rychlosťi reakce, exponenty m_1 a m_2 určují řád reakce a součin koncentrací $C_{A_1}^{m_1} \cdot C_{A_2}^{m_2}$ výjadřuje pravděpodobnost srážek molekul A_1 a A_2

- přítom současně vzrůstá koncentrace produktů spalování a možnost vratné reakce (ve směru zprava do leva) se zvětšuje

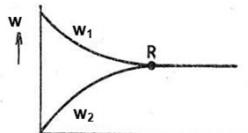
$$w_2 = w_{B_1} = +dC_{B_1}/d\tau = k_2 \cdot C_{B_1}^{n_1} \cdot C_{B_2}^{n_2} \quad [\text{mol} \cdot \text{m}^{-3} \cdot \text{s}^{-1}]$$

8

Zákon o působení aktivní hmoty

- takže výsledná rychlosť reakce spalování bez příslušného paliva nebo oxysličovadla
- $w = w_1 - w_2 = w_{B_1} = k_1 \cdot C_{A_1}^{m_1} \cdot C_{A_2}^{m_2} - k_2 \cdot C_{B_1}^{n_1} \cdot C_{B_2}^{n_2} \quad [\text{mol} \cdot \text{m}^{-3} \cdot \text{s}^{-1}]$
- se zmenšuje až $w = 0$, t.j. $w_1 = w_2$
- stav, ve kterém se ustálily koncentrace všech látek v soustavě je označován jako rovnovážný – koncentrace všech zúčastněných látek je konstantní, přičemž však probíhá reakce přímá i opačná stejnou rychlosťí
- pro ustálený stav lze definovat konstantu rovnovážného stavu dané reakce

$$K_r = \frac{k_1}{k_2} = \frac{C_{A_1}^{m_1} \cdot C_{A_2}^{m_2}}{C_{B_1}^{n_1} \cdot C_{B_2}^{n_2}}$$

9

Zákon o působení aktivní hmoty

- molární koncentrace reagujících látek $C_i = m_i / V$ (resp. $= n_i / V$) lze vyjádřit pomocí stavové rovnice plynů $p_i \cdot V = m_i \cdot R \cdot T$ ve tvaru
- $$C_i = \frac{P_i}{R \cdot T} \quad [\text{mol} \cdot \text{m}^{-3}]$$
- pak K_r lze vyjádřit v závislosti na parcíálních tlacích složek p_i , absolutní teplotě T , na univerzální plynové konstantě R a na změně součtu molekul před a po reakci $\Delta m = n_1 + n_2 - m_1 - m_2$

$$K_r = \frac{P_{A_1}^{m_1} \cdot P_{A_2}^{m_2}}{P_{B_1}^{n_1} \cdot P_{B_2}^{n_2}} \cdot (R \cdot T)^{\Delta m} = K_p \cdot (R \cdot T)^{\Delta m}$$

10

Monomolekulární nevratná reakce při spalování (reakce 1. řádu, $n = 1$)

- např. tepelné rozklady uhličitanů a síranů v popelovinách, nebo nevratné disociace plynů
- $$A \rightarrow B_1 + B_2 + B_3 + \dots$$
- rovnice pro rychlosť se zjednoduší na výraz

$$w = -dC_A/d\tau = k_A \cdot C_A$$

- integraci vychází vztahy pro časový průběh změny molární koncentrace a pro průběh rychlosťi reakce

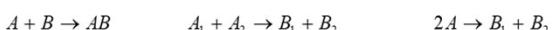
$$C_A = C_{A0} \cdot e^{-k_A \cdot \tau}$$

$$w = k_A \cdot C_{A0} \cdot e^{-k_A \cdot \tau} = w_0 \cdot e^{-k_A \cdot \tau}$$

11

Bimolekulární nevratná reakce při spalování (reakce 2. řádu, $n = 2$)

- typy reakcí

- molární koncentrace složek C_1 a C_2 vstupujících do reakce jsou obvykle stejné, t.j. $C_1 = C_2 = \bar{C}$

- rovnice pro rychlosť se zjednoduší na výraz

$$w = -dC/d\tau = k \cdot C^2$$

- po integraci vychází pro časový průběh koncentrace výchozí složky C_0 a rychlosťi reakce rovnice

$$C = \frac{C_0}{1 + k \cdot C_0 \cdot \tau} \quad w = \frac{k \cdot C_0^2}{(1 + k \cdot C_0 \cdot \tau)^2} = \frac{w_0}{\left(1 + \frac{w_0}{C_0}\right)^2}$$

12

Aktivační energie

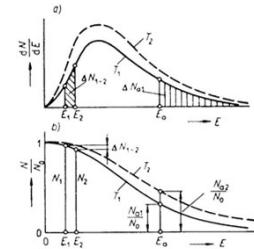
- elementární chemické děje při spalování
 - mohou probíhat jen mezi molekulami paliva a okysličovadla
 - jen tehdy, když přijdou tyto molekuly spolu do styku
 - jedná se však jen podmínky nutné, nikoli postačující.
- Příklad
 - podle kinetické teorie plynů činí počet srážek molekul H_2 a O_2 ve směsi o objemu 1 m³ při $t = 0^\circ C$ a $p = 0,1$ MPa celkem 10^{29} za 1 s,
 - přesto při této teplotě exotermická reakce sloučovací probíhá velmi pomalu
 - pro vznik chemické reakce musí ještě při střetu molekul nastat podmínky k zrušení vnitřní molekulové vazby
 - minimální energie potřebná k přetvoření molekulových vazeb paliva a okysličovadla má pro určitý druh reakce zcela určitou hodnotu a nazývá se aktivační energie E_a [J/mol].

13

Vliv teploty na rychlosť kinetického spalovania

- celková kinetická energie E_c chaotického pohybu všech N_o molekul v určitém uzavoreném prostoru o objemu V je rozdelená na jednotlivé molekuly nestejnoměrně
- je tím vyšší, čím je vyšší teplota plynu
- rozdělení energie E na určitý počet molekul lze vyjádřit analytickým vztahem

$$\frac{dN}{dE} = \frac{2}{\pi} \cdot N_o \cdot \sqrt{\frac{E}{(R \cdot T)^3}} \cdot e^{-\frac{E}{R \cdot T}}$$

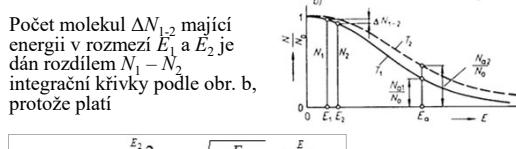

a) křivka distribuce energie
b) závislost počtu molekul N , majících energii 0 až E , na hodnotě energie E

14

Vliv teploty na rychlosť kinetického spalovania

- Počet molekul ΔN_{1-2} mající energii v rozmezí E_1 a E_2 je dán rozdílem $N_1 - N_2$ integrační křivky podle obr. b, protože platí

- Počet molekul schopných uskutečnit spalovací reakci lze určit z podmínky, že jejich energie $E \geq E_a$, a je

$$\Delta N_a = N_a - N_\infty = \int_{E_a}^{\infty} \frac{2}{\pi} \cdot N_o \cdot \sqrt{\frac{E}{(R \cdot T)^3}} \cdot e^{-\frac{E}{R \cdot T}} \cdot dE$$

15

Vliv teploty na rychlosť kinetického spalovania

- integrál lze nahradit konvergentní řadou, jejíž 1. člen $N_o \cdot e^{-\frac{E_a}{R \cdot T}}$ je větší než 97 % ΔN_a
- po zanedbání dalších členů možno přibližně uvažovat, že

$$\Delta N_a \doteq N_o \cdot e^{-\frac{E_a}{R \cdot T}}$$

- universální plynové konstanta $R = 8,31696 \text{ kJ} \cdot \text{kmol}^{-1} \cdot \text{K}^{-1}$
- celkový počet molekul v 1 kmol je $N_o = (6,02486 \pm 0,00016) \cdot 10^{26}$
- bez energetického omezení byla rychlosť spalovací reakce w_o dána pravděpodobností poměru všech srážek mezi molekulami n_o v 1 m³ za 1 s ku celkovému počtu molekul N_o v 1 m³ objemu, t.j.

$$w_o = \frac{n_o}{N_o} \doteq \frac{n_o}{6,025 \cdot 10^{26}}$$

16

15

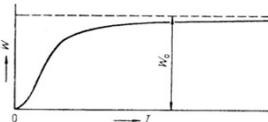
16

Vliv teploty na rychlosť kinetického spalovania

- z počtu srážek n_o však reagují jen ty molekuly, jejichž energie při teplotě T je $E \geq E_a$, t.j. jen

$$n_a = n_o \cdot e^{-\frac{E_a}{R \cdot T}} \quad \text{takže} \quad w = w_o \cdot e^{-\frac{E_a}{R \cdot T}} \quad [\text{mol} \cdot \text{m}^{-3} \cdot \text{s}^{-1}]$$

- tato závislost reakční rychlosti hoření na teplotě se nazývá Arrheniův zákon

- platí i pro reakce vyššího rádu než 1., např. z - rád

$$w = w_o \cdot e^{-\frac{E_{a1}}{R \cdot T}} \cdot e^{-\frac{E_{a2}}{R \cdot T}} \cdot e^{-\frac{E_{a3}}{R \cdot T}} \cdots e^{-\frac{E_{an}}{R \cdot T}} = w_o \cdot e^{-\sum \frac{E_{ai}}{R \cdot T}} \quad [\text{mol} \cdot \text{m}^{-3} \cdot \text{s}^{-1}]$$

17

Důsledky Arrheniova zákona

Reakční rychlosť při spalování

- prudce vzrůstá s teplotou směsi
- snižuje se s růstem aktivační energie E_a

- pro urychlení a zkvalitnění spalování všech druhů a zejména pak méněhodnotných paliv má velký význam ohřev spalovacího vzduchu

Počet srážek n_o a tím i maximálně možná rychlosť w_o reakce je sice úměrná teplotě T , avšak podstatně méně výrazně než

$$\text{hodnota aktivačního faktoru } e^{-\frac{E_a}{R \cdot T}}$$

- w_o pro běžné teploty hořlavé směsi před spalováním možno pro určitou reakci uvažovat za konstantu nezávislou na teplotě

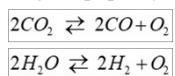
18

17

18

Disociace produktů hoření

- při teplotách překračujících 1500°C dochází k rozkladu některých složek spalin, zejména oxida uhličitého a vodní páry - projevují se opačné, disociační reakce
- tyto reakce jsou endotermické a reakční teplo se odebírá spalinám, jejichž teplota se proto snižuje
- disociační reakce jsou popsány rovnicemi

- disociační reakce spějí k rovnovážnému stavu, určenému rovnovážnou konstantou K_{dis} , která souvisí s rovnovážnou konstantou původní přímé reakce vztahem $K_{dis} = 1/K$

19

Disociace produktů hoření

Vliv teploty na stupeň disociace CO_2

t	°C	1500	2000	2500	3000
CO_2	%	0.8	4	19	40

- Disociace vodní páry je nepatrná až do teplot $1600-1700^{\circ}\text{C}$, kdy je stupeň disociace při obvyklé koncentraci vodní páry ve spalinách cca 1 - 2 %,
- Disociace spalin snižuje množství tepla uvolněného při spalování v ohništi a způsobuje změnu objemu a složení spalin
- Za ohništěm v oblasti nižších teplot produkty disociace dohořívají

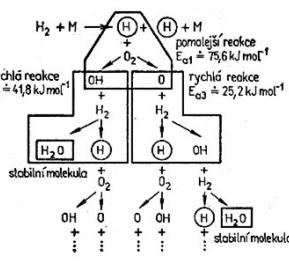
20

Řetězový mechanismus spalovacích reakcí

- oxidace hořlavých složek paliva neprobíhá při spalování podle stechiometrických rovnic přímo, ale přes dílčí (částečné) reakce
 - potřebují k realizaci nižší aktivační energie
 - jsou proto pravděpodobnější.

Příklad:

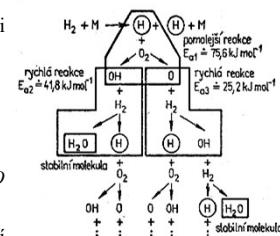
- spalování vodíku
- $2\text{H}_2 + \text{O}_2 \rightarrow 2\text{H}_2\text{O}$

21

Řetězový mechanismus spalovacích reakcí

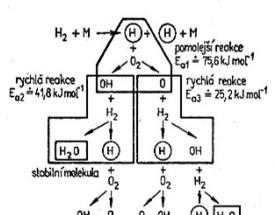
- aktivními radikály, které jsou iniciátory reakce v celém souhrnu, jsou atomy vodíku H
- reakují s molekulou kyslíku pomalou reakcí o aktivační energii $E_{a1} \approx 75,6 \text{ kJ/mol}$
 - radikál OH
 - atomární kyslik O
- hydroxylový anion OH reaguje rychlou reakcí o aktivační energii $E_{a2} \approx 41,8 \text{ kJ/mol}$ s 1 molekulou vodíku H_2 a vzniká
 - stabilní molekula vodní páry H_2O
 - další vodíkový aktivní radikál
- atom kyslíku O reaguje s molekulou H_2 jinou rychlou reakcí o aktivační energii $E_{a2} \approx 25,2 \text{ kJ/mol}$, při nižší teplotě
 - další OH radikál
 - aktivní radikál H

22

Řetězový mechanismus spalovacích reakcí

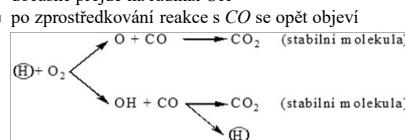
- tak vzniknou z 1 radikálu ve formě atomu vodíku H současně
 - 1 stabilní molekula H_2O
 - 2 další aktivní radikály H, které jsou dalšími iniciátory a umožňují tím chod řetězové reakce spalování vodíku
- za teplot než 500 až 600°C má řetězová reakce charakter normálního hoření
- při vyšších teplotách může řychle přejít v řetězovou reakci výbušného spalování

23

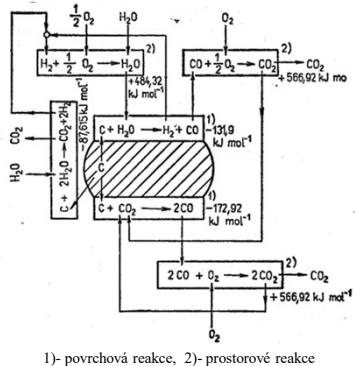
Řetězový mechanismus spalovacích reakcí

- Mechanismus oxidace atomárního uhlíku C v tuhých i kapalných, palivých a CO
- dokonale vysušená směs uhlíku C resp. CO s kyslíkem O_2 (se suchým vzduchem), t.j. bez stopy H_2O
 - do teploty 700°C chemicky vůbec nereaguje
 - nad touto teplotou probíhá jen pomalá reakce C a CO_2 na 2 CO a mezi CO a $\frac{1}{2}\text{O}_2$ na CO_2 , a to ještě jen u stěn spalovací komory.
 - k rozbehnutí intenzivní reakce je třeba iniciátoru v podobě malého množství H_2 nebo H_2O
 - vzniká aktivní radikál atomárního vodíku H
 - dočasně přejde na radikál OH
 - po zprostředkování reakce s CO se opět objeví

24

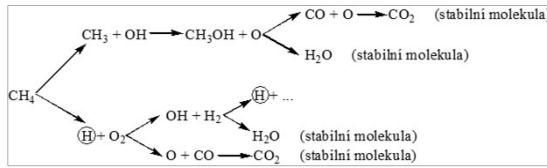
Řetězový mechanismus spalovacích reakcí

25

Řetězový mechanismus spalovacích reakcí

Model spalování metanu je rovněž velmi složitý a může probíhat např. takto:

26

Heterogenní spalování

- = fáze paliva a okysličovadla jsou odlišné, např. spalování pevného uhlíku, koksu a sazi se vzduchem
- spalování pevných i kapalných paliv je spalování smíšené
 - prchavá hořlavina (plynná fáze) se spaluje kinetickými reakcemi
 - pevná fáze se spaluje heterogenními reakcemi
- měrným povrchem paliva S [m^2/kg] = plocha tvorící rozhraní rozdílných fází paliva a okysličovadla, která rozhoduje o rychlosti oxidace, t.j. rychlosti hoření.
- při hoření se z povrchu uvolňují plynné spaliny, které při pomalém odvodu od povrchu brání přístupu kyslíku k hořlavině
- vzájemná látková výměna O_2 a spalin se děje difúzí
- rychlosť difúze je podstatně pomalejší než chemické děje

$$\tau_f \gg \tau_{ch}$$

27

Heterogenní spalování

- při malé relativní rychlosti proudění mezi okysličovadlem a palivem převládá charakter difuze molekulární a rychlosť spalovací reakce je pomalá

$$w = \frac{dC_{O_2}}{dx} \stackrel{\Delta}{=} w_{dif} = -D \cdot S \cdot \frac{C_{O_2,ini} - C_{O_2,hf}}{x} = -\beta \cdot \Delta C_{O_2}$$

neboť součinitel molekulární difuze

$$D = \frac{R \cdot T}{N_o \cdot 6 \cdot \pi \cdot r \cdot \eta}$$

závisí jen na

- teplotě T [K],
- univerzální plynové konstantě R [$\text{kJ} \cdot \text{mol}^{-1} \cdot \text{K}^{-1}$]
- Avogadrovo číslo $N_o = 6,0246 \cdot 10^{23}$ molekul $\cdot \text{mol}^{-1}$
- poloměru molekuly r [m]
- dynamické viskozitě η [Pa.s].

28

Heterogenní spalování

- Rychlosť spalovací reakce lze zvětšit uplatněním difuze konvekční při tzv. spalování vířivém, kdy relativní rychlosť w_{rel} vzájemného proudění okysličovadla w_o a paliva w_{pv} dosahuje hodnot až 100 m/s
- Součinitel konvekční difuze β
 - závisí na Reynoldsově a Prandtlově čísle
 - počítá se z kriteriální rovnice pro dany případ přenosu hmoty

$$Nu = \frac{\beta \cdot d}{\lambda} = k \cdot \text{Pr}^m \cdot \text{Re}^n \quad \text{kde} \quad \text{Re} = f(w_{rel})$$

29

Difúzní spalování

- uplatňuje se u převážné většiny průmyslových spalovacích zařízení.
- při spalování pevných a kapalných paliv za teplot nad 1000 °C probíhají chemické reakce již tak rychle, že o rychlosť hoření zm. nebo kapiček rozhodují jen fyzikální vlastnosti spalovacího procesu
- intenzita směšování paliva s okysličovadlem se opožděuje oproti rychlosťi chemické (slučovací) reakce a tak reguluje průběh spalovacího procesu
- rychlosť hoření je určována fyzikálními činiteli
- uplatňuje se především
 - charakter proudění paliva a vzduchu,
 - hodnoty rychlosťi a turbulence,
 - konzentrace paliva, kyslíku a inertních plynů,
 - tvar a rozměry ohniště,
 - umístění a nasměrování hořáků
 - výměna tepla obsahu ohniště s proudem paliva nebo hořlavé směsi

30

Difúzní spalování

- rychlosť prívodu kyslíku k povrchu paliva závisí na

- koncentračným spádu kyslíku
- difúznim součiniteli

$$w \doteq w_{dif} = -\beta \cdot (C_{O_{2\max}} - C_{O_{2S}}) \quad [m^3 \cdot m^{-3} \cdot s^{-1}]$$

konzentracie kyslíku je uvažována

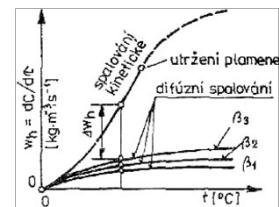
- na povrchu spalovaného zrnu nebo kapičky $C_{O_{2S}}$
- v dostatečné vzdálosti od povrchu za mezní vrstvou $C_{O_{2\max}}$

31

Difúzní spalování

- Rychlosť hořenia v difúznej oblasti lze meniť volbou fyzikálnich parametrov

- hodnotou koncentračného spádu
- hodnotami součinitelov látkovej výmeny - difúznim součinitelem

- Průběh reakce při různých hodnotách součinitelov β

■ rozdíl Δw mezi skutečnou (difúzní) a kinetickou rychlosťí spalování by se dal při vyšších teplotách ještě využít zlepšením fyzikálnej stránky procesu spalování (lepší směšování ap.)

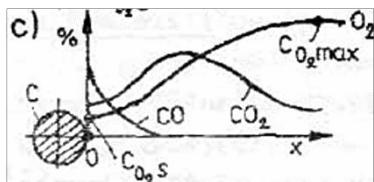
- rezerva je tím větší, čím vyšší je teplota

32

Spalování čistého uhlíku

průběhy koncentrací O_2 , CO_2 a CO kolem zrnu

- při nízké teplotě spalování t_1 probíhá reakce v kinetické oblasti
 - na povrchu je přítomen kyslík
 - koncentrace CO u povrchu je nízká

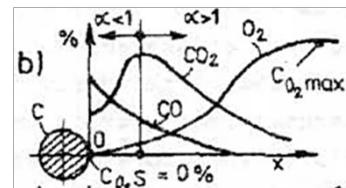

33

Spalování čistého uhlíku

průběhy koncentrací O_2 , CO_2 a CO kolem zrnu

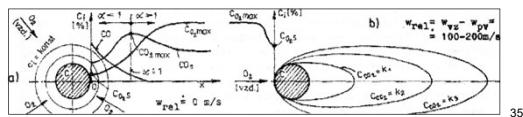
- při vyšších teplotách probíhá hoření v difúznej oblasti
 - intenzita prívodu O_2 k povrchu je ztížena - to brzdí průběh reakce
 - CO_2 vzniklý u povrchu zrna hořením je redukován na CO
- volný kyslík úplně mizí u povrchu zrnu při teplotě asi 2000 °C

34

Vířivé spalování

- difúzni součinitel závisí výrazne na relativnej rychlosťi proudenia vzduchu kolom zrnu paliva
- spalovanie v lete lze zintenzivňovať tak,
 - že se volí u prouduvých horákov rychlosť sekundárneho spalovacieho vzduchu výrazneji vyšši než je rychlosť primárneho vzduchu s uhlínym práskeom
 - že se rozvíri spalovaci vzduch vŕivami lopatkami
- tímto zpôsobem lze dosiahnuť relativnú rychlosť max. 20 až 30 m/s,
- vekľových relativných rychlosťokysličovadla vúci zrnu pevného paliva (rádové 100 až 200 m/s) lze dosiahnuť pri vŕovom spalovaní v horizontálnych alebo vertikálnych cyklonových ohništiach
 - zvýsi se podil konvekčnej difúze
 - dojde k pretvoreniu modelu difúze, tím, že produkty spalovania jsou na návétnej strane zrnu „sfukované“, takže na obnaženom cele zrnu se výrazne zlepší prisun kyslíku.

35